

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתייסדה ע"י כ"ק מרו מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....6:37
מוצאי שב"ק.....8:06
שיעורים כסדרן
נ"ך.....זכריה ב"ג'
בבלי.....בבא בתרא פ"ח
ירושלמי.....יומא י'
תוספתא.....אהלות י"ז
רמב"ם.....פסולי המוקדשין ט"ו

שעה 13, גליון 40 (667)

פרשת כי תבא, י"ח אלול, שעת תשפ"ד לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט

יסורים

חז"ל זאגן (תנחומא תצא) "צריך האדם להחזיק טובה להקדוש ברוך הוא בזמן שהיסורין באין עליו, למה? שהיסורין מושכין את האדם להקדוש ברוך הוא" - א מענטש דארף דאנקען דעם אייבערשטן ווען ער שיקט אים יסורים. פארנוואס? ווייל די יסורים שלעפן דעם מענטש צום אייבערשטן. נאך זאגן חז"ל (ספרי ואתחנן) "הא אדם שמח ב'יסורין' יותר מן הטובה, שאילו האדם בטובה אין נמחל לו עוון שב'ידו, וב'יסורין נמחל לו" - א מענטש דארף זיך מער פרייען מיט די יסורים וואס ער באקומט ווי מיט די גוטס וואס ער באקומט, ווייל ווען א מענטש האט נאר גוטס וועט ער מיט דעם נישט אפקומען זיינע עבירות, אבער ווען ער האט יסורים וועט דאס אפקען אלע זיינע עבירות.

די עצה זיך ארויסצודרייען פון יסורים איז צו אנטלויפן צו די הייליגע תורה, צו לערנען תורה, און צו מחזש זיין חידושי תורה. דער רבי זאגט (ענין ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן ס"ה) אז ווען א מענטש האט יסורים מאכט ער זיך שטארק צו די אויגן און ער געבט זיך <<<<<<

א נוארט אויף די פּרשה

תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל, נאך די פילע תוכחה, די שטראף רייד, וואס דער אייבערשטער ווארנט אן די אידן אז אויב מ'וועט זיך נישט אויפפירן ווי עס דארף צו זיין וועט קומען אסאך שווערע שטראפן, זאגט די תורה אז דאס וועט קומען ווייל מ'האט נישט געדינט דעם אייבערשטן מיט שמחה און מיט א גוט הארץ. דארף מען פארשטיין פארנוואס זאל קומען אןעלכע שווערע עונשים בלויז דערפאר וואס מ'האט נישט געדינט דעם אייבערשטן מיט שמחה.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", ס'איז א גרויסע מצוה צו זיין אלעמאל פרייליך. דער רבי זאגט נישט אז דאס איז א גוטער מנהג, אדער א שיינע זאך, נאר אז דאס איז א גרויסע מצוה.

שמחה האלט דעם מענטש סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, דער הייליגער צדיק רבי חיים ויטאל זי"ע האט עדות געזאגט אויף זיין גרויסן רבי'ן, דער הייליגער אריז"ל, אז ער האט זוכה געווען צו אלע זיינע מדרגות דורך דעם וואס ער האט זיך זייער געפריידט מיט יעדע מצוה, מער ווי ער וואלט ווען פארדינט די וועלט'ס געלט. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קס"ט) אז ווען א איד איז פרייליך, וועט אים דער אייבערשטער אליין אפהיטן פון עבירות. און אפילו בגשמיות איז שמחה א רפואה פאר אלע קרענק, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) אז אלע מחלות קומען נאר ווייל א מענטש איז נישט פרייליך, שמחה איז די גרעסטע רפואה פאר'ן מענטש ברוחניות ובגשמיות.

דערפאר פארשטייט מען שוין גוט פארנוואס אלע קלות און תוכחה קומט ווייל מ'האט נישט געדינט דעם אייבערשטן מיט שמחה, ווייל ווען א איד האלט זיך שטענדיג פרייליך, דאן וועט ער זיכער זיין ערליך און וואויל, און דאן וועט אים אלעס גיין גוט, און אפילו אויב ער וועט חס ושלום קראנק ווערן, וועט ער גלייך אויסגעוהיילט ווערן דורך זיין שמחה.

ווי אזוי קען מען אבער זוכה זיין צו זיין פרייליך? דורך דעם וואס מ'קוקט אויף די גוטע זאכן וואס מ'האט אויף די נקודות טובות וואס מ'איז זוכה אריינצובאפן. דער הייליגער רבי לערנט אונז (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפ"ב) אז ווי אזוי א מענטש זעט נאר אויס, נישט קיין חילוק ווי ווייט ער איז געפאלן, זאל ער זוכן און טרעפן די ביסל גוטע זאכן וואס ער האט אריינגעכאפט, און זיך זייער פרייען מיט דעם, און דורך דעם וועט ער זוכה זיין צו זיין אינגאנצן גוט, און די זעלבע אויף בגשמיות, זאגט דער רבי (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן קצ"ה) אויפ'ן פסוק (תהלים ד', ב') "בצר הרחבת לי", אז ווען א מענטש וועט גוט קוקן, וועט ער זען אז אפילו אין די צרות וואס ער האט, איז אויף דא גרויסע הרחבות. ווען א איד שטרענגט זיך אן צו קוקן מיט א גוט אויג, זען די רחמים וחסדים פונעם אייבערשטן אויפ'ן יעדן טריט און שריט, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, וועט ער קענען אלץ זיין פרייליך און גוטמוטיג, און דאס וועט אים ברענגען אלע ישועות און רפואות, דאס וועט אים אויסלייזן פון אלע צרות און פראבלעמען.

דאס לערנען מיר אויף אין די וואכנדיגע פרשה, די מצוה פון ברענגען ביפורים, מ'דארף ברענגען די ערשט געצייטיגטע פרוכט אין בית המקדש, צו האבן הַפֿרת הטוב, צו דאנקען דעם אייבערשטן אויף די גוטע זאכן וואס ער געבט אונז. דערפאר זאגט דארט דער פסוק "ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלקיך ולביתך", די מצוה פון ביפורים ברענגט א גרויסע שמחה אויפ'ן מענטש, ווייל ווען מ'דאנקט דעם אייבערשטן אויף די גוטע זאכן וואס מ'האט, ווערט מען פרייליך, און דאן ווערט מען שוין אויטאמאטיש געהאלפן מיט אלעס וואס מ'דארף.

(תוך הנחל כי תבא תשע"א)

א גוט ווארט

שטארק זיך מיט אלע זיך דייע פוחות, לאז זיך נישט צעברעכן פון קיין שום זאך. אויף יעדן איינעם גייט אריבער שווערע ביטערע נסיונות, און דאס שיינקייט איז - זיך צו קענען דערהאלטן און נישט ווערן צעפאלן; וואויל איז דעם וואס דערהאלט זיך און גייט אן מיט זיין עבודת השם.

דאס וואס דו שפירסט ווי מען דארף זיך נישט, דו שפירסט ווי מען שטופט זיך אוועק, מען איז זיך מרחק פון הימל; וואס זאל איך זיך זאגן? דאס דארף אריבערגיין אויף יעדער וואס וויל זיין אן ערליכער איד. דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן חלק ב', סימן מח): כשאדם נכנס בעבודת השם, אזי הדרדך שמראין לו התרחקות, ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה ואין מניחין אותו כלל לנכנס לעבודת השם, אזוי גייט עס ווען מען וויל ווערן אן ערליכער איד, דער מענטש שפירט ווי קיינער דארף אים נישט, ער האט שטארקע ראיות אז מען דערווייטערט אים; אבער - פירט דער רבי אויס: "ובאמת כל ההתרחקות הוא רק פלו התקרבות", דאס איז נאר א וועג ווי אזוי מען וויל דערנענטערן דעם מענטש צום אייבערשטן, און אויב דער מענטש איז שטארק ביי זיך און ער דערהאלט זיך - דאן וועט ער אלעס אריבערגיין און ער וועט זוכה זיין צו אלע מדרגות וואס איז נאר פארהאן.

(עצתו אמונה תצא תשע"ד)

אלול: איש לרעהו ומתנות לאביונים

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת ראה, כ"ד מנחם-אב, שנת תשפ"ד לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

ביי אויבן איז דער מנהג אז מען הויבט אן זאגן קאפיטל (כו) "לדוד ה' אורי וישעי" - ביי מנחה פון ערב ראש חודש אלול נאך יום כיפור קטן, פאר קדיש תתקבל.

די ספרדישע אידן זאגן גאנץ חודש אלול סליחות, מיר זאגן נאר די וואך פון ראש השנה, אבער מיר האבן אויך א קליינע סליחות וואס מיר זאגן זען טאג. קאפיטל (כו) "לדוד ה' אורי וישעי", די קאפיטל איז א מוראדיגע קאפיטל, מען קען זיך גוט אויסוואשן דאס הארץ מיט די קאפיטל; "לדוד" דוד המלך זינגט צום אייבערשטן, "ה' אורי וישעי" דער אייבערשטער איז מיין ליבטיגקייט און מיין העלפער, "ממי אירא" פון וועס זאל איך זיך פארקטן? "ה' מעוז חיי" דער אייבערשטער איז דער שטארקייט פון מיין לעבן, "ממי אפקד" פון וועס זאל איך ציטערן? אזעלכע שיינע ווערטער, "אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי" אויב וועלן אויפשטיין אויף מיר א גאנצע באנדע שלעכטע מענטשן - האב איך גישט מורא, "אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח" און אויב וועט מען מאכן אויף מיר א מלחמה - פארלאז איך זיך אויפן אייבערשטן.

מיר פירן זיך צו בלאזן שופר גאנץ חודש אלול נאך קדיש דרבנן, פאר מען זאגט עלינו לשבח. דעם הייליגער אריז"ל זאגט, די ראשי תיבות פון שופ"ר איז (דברים כט, יז): "ש'רש פ'רה ר'אש ו'לענה", דו ווייסט אודאי וואס מוהרא"ש פלעגט שטענדיג חזרן, לכאורה וואס האט דער פסוק מיט בלאזן שופר? נאר רש"י זאגט, וואס איז דאס ש'רש פ'רה ר'אש ו'לענה? "שורש מגדל עשב מר פגידין שהם מרים, כלומר מפרה ומרבה רשע בקרבכם" ווען מען הערט דעם שופר - דארף דאס אויפנוועקן מען זאל תשובה טון, ארויסנעמען פון זיך דאס רשעות און מען זאל אנהויבן קוקן גוט אויף אנדערע, און טון נאר חסד מיט אנדערע.

מוהרא"ש זאגט, אלע עבודות וואס מען דינט דעם אייבערשטן, אויב האט מען פיינט א צווייטן איד - לאכט מען אין הימל פון דעם איד. יעצט אלול מוז מען דאס פאררעכטן, די דורשי רשומות זאגן, אלול איז ראשי תיבות (אסתר ט, כב): "איש לרעהו ומתנות לאביונים", מוהרא"ש זאגט, די עבודה פון אלול איז מרבה זיין ליבשאפט, זיך מוחל זיין, זיך איבערבעטן, זיך פארגינען; פל זמן מען האט פיינט א צווייטן איד - איז מען זייער ווייט פון תשובה, מוהרא"ש זאגט: "אדם יכול לקום בחצות", א מענטש קען אויפשטיין זאגן תיקון חצות, "זלחתבדוד", און רעדן צום אייבערשטן, "וילמוד", און לערנען, "לעשות עבודות קשות", און טון שטארקע עבודות בעבודת השם יתברך, "אבל הוא שונא את הזולת", אויב האט ער פיינט א צווייטן, "על לא דבר", פאר גארנישט, "אזי למעלה בשמים צוחקים מכל עבודות הקשות שלו", אין הימל לאכט מען פון אלע זיינע עבודות, "יהקדוש ברוך הוא אומר לו", און דער אייבערשטער זאגט אים, "איך אקבל את העבודות שלך", ווי אזוי ווילסטו איר זאל אננעמען דייע עבודות, "בשעה שאתה שונא את הזולת", ווען דו האסט פיינט א צווייטן, "ועובר על (ויקרא ט, יז) לא תשנא את אחיך בלבבך", (אשר בנחל חלק לט, מכתב ותשט).

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים. א כתיבה וחתמה טובה, א גוט געבענטשט יאר. (עצתו אמונה ראה תשפ"א)

מוהרא"ש דערציילט

אינגאנצן איבער צום אייבערשטן, ער אנטלויפט נאר צום אייבערשטן, און דורך דעם איז ער זוכה צו מחדש זיין אסאך חידושי תורה. חז"ל זאגן (תנא דבי אליהו רבה פרק ו') "אם ראית שישורים ממשמשין ובאין עליך, רוע לחדרי תורה, ומנד הסורים ברחיך ממך" - אויב זעסטו אז עס קומען אויף דיר יסורים, זאלסטו אנטלויפן צו די הייליגע תורה, און דאן וועלן די יסורים אנועק גיין פון דיר.

דער אייבערשטער איז מיין עדות אז דאס האב איך געטון יעדן טאג, ווען איך האב געליטן שווערע און ביטערע יסורים בגשמיים און ברוחניים, בין איך שטענדיג געלאפן צום אייבערשטן און צו די הייליגע תורה, און פון דעם האב איך זוכה געווען צו מחדש זיין אזויפיל חידושי תורה און אזויפיל ספרים.

דערבער בעט איך אייך, מיינע טייערע קינדער און תלמידים, איר זאלט קיינמאל נישט ווערן צובראכן און צופאלן פון אלע שוועריקייטן וואס גייט אויף אייך אריבער, איר זאלט נאר אנטלויפן צו די תורה, איר זאלט לערנען די הייליגע תורה, איר זאלט מחדש זיין חידושי תורה, און אזוי וועט איר געראטעוועט ווערן פון אלע ערליי צרות און יסורים, און דער אייבערשטער וועט אייך געבן נאר רחמים וחסדים גמורים.

(צאת מוהרא"ש סימן י"ד)

שמועסן און געדאנקען

רבי אברהם בן רבי נחמן זי"ע האט דעמאלט דערציילט אז ער איז געווען איינמאל ביים ציון פון הייליגן רבי'ן, ער האט זיך דארט אסאך מתבודד געווען, און פלוצלינג קומט אריין דער טשערנינער רב זי"ע, און כאטש וואס ער איז געווען א הויכער און א פילער מענטש, עס איז אים נישט געווען גרינג זיך צו זעצן אויף דער ערד, האט ער אבער ארויסגענומען א פאטשיילע פון טאש און עס אויסגעשפרייט אויף דער ערד און זיך אנוועקגעזעצט דערויף, ער האט ארויסגענומען פון טאש א "תיקון הפללי" און אנגעהויבן זאגן די קאפיטלעך, און צוויי ריטשקעס טרערן זענען גערינען פון זיינע אויגן, ער האט פאררעדקט דעם פנים מיט'ן תיקון הפללי און אזוי איז ער געזעסן אויף דער ערד און געוויינט פאר זייער א לאנגע צייט.

און רבי אברהם בן רבי נחמן זי"ע האט אויסגעפירט און געזאגט, "פאר טשערנינער רב איז נישט געווען גרינג צו זיין אויף דער ערד, פון דעסט וועגן האט ער זיך געשפירט אזוי קליין ביי זיך, ער איז געווען אזוי בטל צום הייליגן רבי'ן, אז ער האט זיך געזעצט אויף דער ערד; און היינט ברענגט מען שוין בענקלעך צום ציון?! וואס איז שלעכט צו זיין אויף דער ערד?"

מענטשן וואס האט זוכה געווען צו פארן מיט מוהרא"ש צום רבי'נס ציון אין די פריערדיגע יארן, האבן דערציילט אז זיי האבן געזען ווי אויף מוהרא"ש האט זיך דארט אנוועקגעזעצט אויף דער ערד ביים הייליגן ציון, און איז געזעסן דארט פאר א לאנגע צייט. כאטש וואס ער איז געווען דעמאלט ארוםגענומען מיט אסאך תלמידים, האט ער נישט געקוקט אויף זיין כבוד, נאר ער איז געזעסן אויף דער ערד, אינגאנצן בטל צום רבי'ן, און ער האט זיך אויסגעגאסן דאס הארץ צום אייבערשטן.

(אמרי מוהרא"ש, חלק א, סימן י"ג-ד)

ספר המדות תפלה

יא. תפלת אחר מועיל יותר מתפלת עצמו, ונאפלו צדיק צריך לתפלת אחרים. ווען מען בעט דעם אייבערשטן פאר א צווייטן מענטש, העלפט עס מער ווי ווען זענער בעט פאר זיך אליין; אפילו א צדיק דארף אויך צוקומען צו תפלות פון אנדערע.

לעבנסגעשיכטע פון רבי'ן (קעה)

אין קורצן פון פריער: דער רבי שמועס אויס מיט רבי נתן און רבי נפתלי זיינע שרעקליכע יסורים פון אלע זייטן, אינגווישן קומט אריין די רביצין און רעדט זיך אפ פאר וואס דער רבי האט צוגעלאזט אז דאס קינד זאל נפטר ווערן.

ווען דער רבי האט דאס געהערט, האט ער זיך אנגערויפן, "אדורבה ונדורבה, זאלט איר זיין די דינים, פאר איר איז א שאד דאס קינד?", און דער רבי האט אויסגעבראכן אין א געוויינ און מיט טרען אין די אויגן געזאגט, "וואס ווייסט איר בכלל וואסערע געוואלדיגע שרעקליכע בראך דאס איז געווען פאר די גאנצע וועלט אז דאס קינד איז נסתלק געווארן? מיין הארץ איז גענצליך צעבראכן און צעשניטן פון דעם", עס זענען גערינגען טרען אויפ'ן רבי'נס פנים, און רבי נתן און רבי נפתלי זענען גלייך ארויסגעלאפן פון די צער און בושה וואס איז זיי בפאלן צוקוקנדדיג די שרעקליכע מראה ווי דער רבי וויינט אזוי שטארק.

תרג

דעם קומענדיגן טאג, פרייטאג ערב שבת קודש, זענען זיי צוריק געקומען צום רבי'ן, און דער רבי האט זיי געזאגט, ווען איר לויפט ווען נישט גלייך אונעם, וואלט איר אייך ווען דער ציילט שיינס.

דערנאך האט דער הייליגער רבי זיי אנגעהויבן זאגן א געוואלדיגע פארשטיגע תורה אויפ'ן פסוק (רות ב, ח) "ויאמר בעז אל רות", וגעדרוקט אין ליקוטי מוה"ר'ן, חלק א, סימן ס"ה, וואס רעדט איבער תיקון פון נשמות, און ווי אזוי מען דארף זייער האבן דעם אויפזעצער פון פעלד, וואס זאל אכטונג געבן אויף זיי און זיי פאררעכטן, און דער וואס גארטלט זיך אן צו זיין דער "בעל השדה", גייט אריבער אויף אים פילע יסורים און קיין שיעור, רחמנא ליצלן, אבער ער גייט אלעס אריבער מיט זיין גרויסן כח, און ער געבט זיך אפ מיט'ן פעלד ווי עס דארף צו זיין.

תדר

כאטש וואס דער רבי האט ערשט יעצט, אין דעם זומער, מגלה געווען דעם געוואלדיגן ענין פון מתקן זיין נשמות, און אז מען דארף זייער שטארק האבן א "בעל השדה", און ער האט זיך אנגעגארטלט צו זיין דער בעל השדה, ווי עס ווערט אויסגעשמועסט אין דעם אויבנדערמאנטן תורה, פון דעסט וועגן האט שוין דער רבי באמת גערעדט פון דעם אסאך זאכן פריער, ווען ער האט נאך געוואוינט אין זלאטיפאלי (זע אויבן אין סימן ש"ח). פון דעם זעט זיך ארויס די געוואלדיגע גרויסע זאכן צו וואס דער הייליגער רבי האט זוכה געווען, ווייל דער רבי איז נישט געשטאנען אפילו נאר פאר איין סעקונדע אויף די זעלבע מדריגה, יעדע מינוט און יעדע סעקונדע האט דער רבי זוכה געווען צו גאר נייע וואונדערליכע און געוואלדיגע זאכן, איז דאך זיכער צו וואס ער האט אלץ זוכה געווען אין די יארן.

שאלות ותשובות ברסלב

זאל איר לאזן מיין זון פארן קיין אומאן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

מיין זון זאגט מיר אז ער פארט קיין אומאן, ער זאגט אז דער ברסלב'ער רבי האט געהייסן פארן ראש השנה קיין אומאן, און אלע שטערוינגען זענען נאר מניעות, און מ'דארף אלעס צעברעכן און איבערקומען און נא פארן קיין אומאן.

דאס מיר באמת זייער וויי, אויב איר - זיין טאטע - וויל נישט ער זאל פארן, בין איר דער יצר הרע? קיינער קען גארנישט אריינרעדן? קיינער האט נישט קיין אויטאריטעט אויף אים? ער מעג זיך טון וואס ער וויל?!

און נישט נאר ער אליין, ער וויל נאר אויפווייזן פאר די גאנצע משפחה אז יעדער לעבט אין א טעות, אלעס איז גארנישט ווערד, נאר ברסלב איז די אמת'ע וועג. איז דאס ריכטיג? נישטא קיין ערליכע אידן אויף דער וועלט? איז דאס די ברסלב'ע וועג, אנוועקצומאכן יעדן איינעם, קיינער איז נישט גוט, נאר זיי זענען גוט? לעצטנס איז ער זיך געגאנגען קויפן א געבלימטע בעקיטשע; איז דאס אויף ברסלב? אנוועקצואווארפן די בגדים וואס זיין טאטע האט אים אנגעטון?

איר קוק עס אן ווי סתם פריקת עול, מ'וויל אראפוארפן פון זיך דעם עול פון די עלטערן און פון די רבי'ס, און זיך זוכן נייע וועגן, עס איז א פריקת עול מיט א הכשר למ'הדרין.

אפשר קען מיר דער ראש ישיבה מסביר זיין וואס דא גייט פאר, איז טאקע נאר ברסלב די וועג? ווער ס'האלט אנדערש איז דער יצר הרע און דער שטן אליין? איז דא נארמאלערע וועגן ווי אזוי צו מעסטן און וועגן זאכן, אדער מוז די גאנצע וועלט זיך אונטערבריינגן פאר ברסלב?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת וילך, ג' תשרי, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איר האב ערהאלטן זיין בריוו.

מיט'ן אייבערשטנס הילף וועל איר דיר ענטפערן אויף זיינע פראגעס.

די ערשטע שאלה וואס די פרגעסט, זיין זון זאגט דיר אז אלע דארפן קומען קיין אומאן אויף ראש השנה, פרגעסטו אויב דו דארפט אויף קומען קיין אומאן ראש השנה; וואס איז בכלל די שאלה? אונאי זאלסטו קומען אויף ראש השנה, נאכדעם וואס מען הערט פון א צדיק אמת ווי ער זאגט (סימן תח) אז ער קען יעדן איינעם מתקן זיין ראש השנה; אפילו די וואס ער קען נישט מתקן זיין א גאנץ יאר, אבער ראש השנה קען ער יעדן איינעם פאררעכטן; נאך האט ער געזאגט (שם, סימן תת): "הראש השנה שלי הוא חדוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה - שאני יודע מהו ראש השנה. לא מבצוא אתם כלכם בנדאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפילו כל העולם כולו תלוי בראש השנה שלי", די גאנצע וועלט איז אנגעהאנגען אין מיין ראש השנה און דער אייבערשטער האט מיר דאס געגעבן פאר א מתנה; נישט נאר איר - מיינע תלמידים זענען תלוי אין מיין ראש השנה, נאר די גאנצע וועלט שטייט אויף מיין ראש השנה, - איז דאך א דבר פשוט אז מען דארף קומען.

א מענטש וואס האט אפסיל אמונת חכמים, ווען ער הערט אונעלכע ווערטער פון א צדיק אמת - טראכט ער נישט קיין סאך, ער קומט גלייך קיין אומאן, ווער דארף דען נישט א גרויסער לוייער וואס זאל אים פארטיידיגן ביים יום הדין ווען מען איז אים בן, אים מיט די גאנצע משפחה; זיין לעבן, די לעבן פון די משפחה, זיין פרנסה; אלעס אלעס איז מען בן ראש השנה.

אז דו ווילסט נישט קומען, דו פארשטייסט נישט די זאך פון אומאן - זאלסטו אבער נישט שטערן זיין זון פון קומען; אז זיין זון וויל קומען צום הייליגן רבי'ן זאלסטו אים מחזק זיין, ווייט אים אז דו פרייסט זיך אז ער וויל זיין גוט, ער זוכט א גוטע פלאץ וואו צו זיין ראש השנה.

איר פארשטיי פון די פראגע אז דו האסט נישט קיין הנאה אז זיין זון ציט צו ברסלב, דו ווילסט ער זאל געהערן ביי זיין חסידות; וויסן זאלסטו, דו מאכסט א גרויסער טעות; נישט נאר דו, נאר אסאך מאכן דעם טעות מיט דעם וואס זיי רודפן זייער קינד ווען זייער קינד גייט אויף אן אנדערע וועג ווי זיי.

ווען מען זעט א קינד ציט צו א גוטע פלאץ, ער הייבט זיך אן דרייען מיט א גוטע חבורה פון א געוויסע חסידות, אדער ער ציט צו א ישיבה פון אן אנדערע אפשטאם ווי די עלטערן קומען - הייבן די טאטעס אן רודפן זייער זון הייבן דו ביסט משנה פון די דרך פון זיינע עלטערן? מען שטעקט אים, מען מאכט חזק, מען שטעפעט אים אז מען האט נישט געהאלטן פון די חסידים, אדער פון די ליטווישע וועג; מען טראשעט דעם קינד ער זאל נישט גיין אויף די וועג, מען קריגט זיך מיט אים, ביז עס ווערט א ריזיגער פייער אין די גאנצע משפחה און די עלטערן ווערן קראנק פון דעם.

דאס איז אלעס פון קטנות הדעת, מען טראכט נישט אריין וואס דא פאסירט; דער טאטע זאל נאר

BeislevCenter.com

